

disputants- חולקים ♦ **statement- מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review**
 ^ **מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment**
story- מעשה O **! תירוץ- answer**
 ■ **ראיה- proof**

מקרא- key:

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ברכות- מי שמתו	מאן דאמר										
הנצרך לנקביו - אל יתפלל, ואם התפלל - תפלתו תועבה.	תנו רבנן:										◊
לא שנו אלא שאינו יכול לשהות בעצמו, אבל אם יכול לשהות בעצמו - תפלתו תפלה.	רב זביד ואיתימא רב יהודה:										◊
ועד כמה?										^	
עד פרסה.	רב ששת:									!	◊
איכא דמתני לה אמתניתא: במה דברים אמורים - כשאין יכול לעמוד על עצמו, אבל אם יכול לעמוד על עצמו - תפלתו תפלה.											■
ועד כמה?											^
רב זביד ואיתימא רב יהודה:	רב זביד ואיתימא רב יהודה:										!
הנצרך לנקביו הרי זה לא יתפלל, משום שנאמר: (עמוס ד') הכון לקראת אלהיך ישראל.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										◊
מאי דכתיב (קהלת ד') שמור רגלך כאשר תלך אל בית האלהים, שמור עצמך שלא תחטא, ואם תחטא - הבא קרבן לפני.	ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										◊
וקרוב לשמע, אמר רבא: הוי קרוב לשמוע דברי חכמים שאם חוטאים מביאים קרבן ועושים תשובה, מתת הכסילים זבח - אל תהי ככסילים שחוטאים ומביאים קרבן ואין עושים תשובה כי אינם יודעים לעשות רע	[רבא]										◊
אי הכי, צדיקים נינהו											?
אלא, אל תהי ככסילים שחוטאים ומביאים קרבן, ואינם יודעים אם על הטובה הם מביאים אם על הרעה הם מביאים אמר הקדוש ברוך הוא: בין טוב לרע אינן מבחינים, והם מביאים קרבן לפני?											◊
שמור נקיבך בשעה שאתה עומד בתפלה לפני.	רב אשי ואיתימא רבי חנינא בר פפא:										◊
הנכנס לבית הכסא - חולץ תפיליו ברחוק ארבע אמות, ונכנס.	תנו רבנן:										◊
לא שנו אלא בית הכסא קבוע, אבל בית הכסא עראי - חולץ ונפנה לאלתר. וכשהוא יוצא - מרחיק ארבע אמות ומניחן, מפני שעשאו בית הכסא קבוע.	רב אחא בר רב הונא אמר רב ששת:										◊
מהו שיכנס אדם בתפילין לבית הכסא קבוע להשתין מים?	איבעיא להו:										^
שרי	רבינא:										◊
אסר.	רב אדא בר מתנא:										◊
אתו שיליה לרבא											^
אסור, חיישינן שמא יפנה בהן	אמר להו: [רבא]										!
שמא יפיח בהן.	ואמרי לה:										!
הנכנס לבית הכסא קבוע - חולץ תפיליו ברחוק ארבע אמות, ומניחן בחלון הסמוך לרשות הרבים ונכנס, וכשהוא יוצא - מרחיק ארבע אמות ומניחן, דברי בית שמאי.	תניא אידך: [בית שמאי]										◊
אוחזן בידו ונכנס	בית הלל:										◊
אוחזן בבגדו ונכנס.	רבי עקיבא:										■
בבגדו סלקא דעתך? זימנין מישתלי להו ונפלי:											?
אלא אימא: אוחזן בבגדו ובידו ונכנס	[רבי עקיבא]										◊
ומניחם בחורין הסמוכים לבית הכסא ולא יניחם בחורין הסמוכים לרשות הרבים, שמא יטלו אותם עוברי דרכים ויבא לידי חשד.											■
ומעשה בתלמיד אחד שהניח תפיליו בחורין הסמוכים לרשות הרבים, ובאת זונה אחת ונטלתן, ובאת לבית המדרש ואמרה: ראו מה נתן לי פלוני בשכרי כיון ששמע אותו תלמיד כך, עלה לראש הגג ונפל ומת. באותה - שעה התקינו שיהא אוחזן בבגדו ובידו ונכנס.											◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ברכות-מי שמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בראשונה היו מניחין תפילין בחורין הסמוכין לבית הכסא, ובאין עכברים ונוטלין אותן. התקינו שיהו מניחין אותן בחלונות הסמוכות לרשות הרבים, ובאין עוברי דרכים ונוטלין אותן. התקינו שיהא אוהזן בידו ונכנס.	תנו רבנן:											◊
הלכה, גולגל כמין ספר ואוהזן בימינו כנגד לבו.	רבי מיאשא בריה דרבי יהושע בן לוי:											◊
ובלבד שלא תהא רצועה יוצאת מתחת ידו טפח.	רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:											◊
לא שנו אלא שיש שהות ביום ללבשן, אבל אין שהות ביום ללבשן - עושה להן כמין כיס טפח, ומניחן.	רבי יעקב בר אחא אמר רבי זירא:											◊
ביום - גולגל כמין ספר ומניחן בידו כנגד לבו, ובלילה - עושה להן כמין כיס טפח, ומניחן.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◊
לא שנו אלא בכלי שהוא כליין, אבל בכלי שאינו כליין - אפילו פחות מטפח.	אביי:											◊
תדע, שהרי פכין קטנים מצילין באהל המת.	מר זוטרא ואיתימא רב אשי:											◊
כי הוה אזלינן בתריה דרבי יוחנן, כי הוה בעי למיעיל לבית הכסא, כי הוה נקיש ספרא דאגדתא - הוה יהיב לן, כי הוה נקיש תפילין - לא הוה יהיב לן, אמר: הואיל ושרונהו רבנן - ננטרן.	רבה בר בר חנה: [רבי יוחנן]											◊
כי הוה אזלינן בתריה דרב נחמן כי הוה נקיש ספרא דאגדתא - יהיב לן, כי הוה נקיש תפילין - לא יהיב לן, אמר: הואיל ושרונהו רבנן - ננטרן.	רבא: [רב נחמן]											◊
לא יאחז אדם תפילין בידו וספר תורה בורעו ויתפלל, ולא ישתין בהן מים, ולא יישן בהן לא שינת קבע ולא שינת עראי.	תנו רבנן:											◊
סכין, ומעות, וקערה, וככר הרי אלו כיוצא בהן.	שמואל:											◊
לית הלכתא כי הא מתניתא - דבית שמאי היא, דאי בית הלל - השתא בית הכסא קבוע שרי, בית הכסא עראי מיבעיא?	רבא אמר רב ששת:											◊
דברים שהתרת לך כאן, אסרת לך כאן	מיתבי:											◊
מאי לאו תפילין? אי אמרת בשלמא בית הלל - התרת לך כאן - קבוע, אסרת לך כאן - בית הכסא עראי אלא אי אמרת בית שמאי - הא לא שרו ולא מיד?												◊
כי תניא ההיא לענין טפח וטפחים.												◊
כשהוא נפנה - מגלה לאחוריו טפח ולפניו טפחים.	דתני חדא:											◊
לאחוריו טפח, ולפניו ולא כלום	ותניא אידך:											◊
מאי לאו אידי ואידי באיש, ולא קשיא: כאן לגדולים, כאן לקטנים.												◊
ותסברא? אי בקטנים לאחוריו טפח למה ל?												◊
אלא, אידי ואידי בגדולים, ולא קשיא: הא באיש, הא באשה.												◊
אי הכי, הא דקתני עלה: זהו קל וחומר שאין עליו תשובה, מאי אין עליו תשובה? דרכא דמילתא הכי איתא												◊
אלא לאו - תפילין, ותיובתא דרבא אמר רב ששת, תיובתא.												◊
מכל מקום קשיא: השתא בית הכסא קבוע שרי, בית הכסא עראי לא כל שכן?												◊
הכי קאמר: בית הכסא קבוע דליכא ניצוצות - שרי, בית הכסא עראי דאיכא ניצוצות - אסרי.												◊
אי הכי, אמאי אין עליו תשובה? תשובה מעלייתא היא												◊
הכי קאמר: הא מילתא תיתי לה בתורת טעמא ולא תיתי לה בקל וחומר, דאי אתיא לה בתורת קל וחומר - זהו קל וחומר שאין עליו תשובה.												◊
הרוצה ליכנס לסעודת קבע - מהלך עשרה פעמים ארבע אמות, או ארבע פעמים עשר אמות ויפנה, ואחר כך נכנס.	תנו רבנן:											◊
הנכנס לסעודת קבע - חולץ תפיליו ואחר כך נכנס.	רבי יצחק:											◊

disputants- חולקים- statement- מימרא
challenge- קושיא- question- שאלה- תירוץ- answer- תירוץ- ראייה- proof-

◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review
 ^ מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment
 O מעשה- story

מקרא- key:

ברכות-מי שמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מי שמתו	מימרא											
בכניסה דרבי חייא												
מניחין על שלחנו, וכן הדור לו.	דאמר רבי חייא:											
ועד אימת?												
עד זמן ברכה.	רב נחמן בר יצחק:											
צורך אדם תפילין עם מעותיו באפרקסותו	תני חדא:											
לא יצור	ותניא אידך:											
לא קשיא: הא - דאזמניה, הא - דלא אזמניה												
האי טורא דתפילין דאזמניה למיצר ביה תפילין, צר ביה תפילין - אסור למיצר ביה פשיטי, אזמניה ולא צר ביה, צר ביה ולא אזמניה - שרי למיצר ביה זווי.	דאמר רב חסדא:											
הזמנה מילתא היא	ולאביי, דאמר											
אזמניה אף על גב דלא צר ביה צר ביה, אי אזמניה - אסיר, אי לא אזמניה - לא.												
מהו שיניח אדם תפילין תחת מראשותיו? תחת מרגלותיו לא קא מיבעיא לי - שנוהג בהן מנהג בזיון, כי קא מיבעיא לי - תחת מראשותיו, מאי?	בעא מיניה רב יוסף בריה דרב נחוניא מרב יהודה:											
מותר, אפילו אשתו עמו.	אמר ליה, הכי אמר שמואל:											
לא יניח אדם תפילין תחת מרגלותיו מפני שנוהג בהם דרך בזיון, אבל מניחין תחת מראשותיו ואם היתה אשתו עמו - אסור, היה מקום שגבוה שלשה טפחים או נמוך שלשה טפחים - מותר.	מיתיבי:											
תיובתא דשמואל תיובתא.												
אף על גב דתניא תיובתא דשמואל - הלכתא כוותיה. מאי טעמא? כל לנטורינהו טפי עדיף מבזיוני.	רבא:											
והיכא מנח לה?												
בין כר לכסת שלא כנגד ראשו.	רבי ירמיה:											
מניחין בכובע תחת מראשותין	והא תני רבי חייא:											
דמפיק ליה למורשא דכובע לבר.												
בר קפרא צייר להו בכילתא ומפיק למורשהון לבר.	[בר קפרא]											
רב שישא בריה דרב אידי מנח להו אשרשיפא ופריס סודרא עלוייהו.	[רב שישא בריה דרב אידי]											
זימנא חדא הוה קאימנא קמיה דרבא ואמר לי: זיל אייתי לי תפילין. ואשכחתינהו בין כר לכסת שלא כנגד ראשו, והוה ידענא דיום טבילה הוה, ולאגמורן הלכה למעשה הוא דעבד.	רב המנונא בריה דרב יוסף: [רבא]											
שנים שישנים במטה אחת, מהו שזה יחזיר פניו ויקרא קריאת שמע, וזה יחזיר פניו ויקרא קריאת שמע?	בעי מיניה רב יוסף בריה דרב נחוניא מרב יהודה:											
ואפילו אשתו עמו.	אמר ליה [רב יהודה] הכי אמר שמואל:											
אשתו ולא מיבעיא אחר?	מתקיף לה רב יוסף:											
אדרבה, אשתו כגופו, אחר לאו כגופו	[רב יוסף]											
שנים שישנים במטה אחת - זה מחזיר פניו וקורא, וזה מחזיר פניו וקורא	מיתיבי:											
הישן במטה ובניו ובניו ביתו בצדו - הרי זה לא יקרא קריאת שמע אלא אם כן היתה תלית מפסקת ביניהן, ואם היו בניו ובניו ביתו קטנים - מותר.	ותניא אחריתי:											
בשלמא לרב יוסף לא קשיא: הא - באשתו, הא - באחר. אלא לשמואל קשיא												

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ברכות-מי שמתו	מאן דאמר										
לרב יוסף מי ניהא?	אמר לך שמואל:									!	◇
היה ישן במטהובני ביתו במטה - לא יקרא קריאת שמע אלא אם כן היתה תליתו מפסקת ביניהן	והתניא:									!	◇
אלא מאי אית לך למימר - אשתו לרב יוסף תנאי היא, לדידי נמי תנאי היא.										!	◇
זה מחזיר פניו וקורא קריאת שמע. והא איכא עגבות	אמר מר:										■
מסייע ליה לרב הונא											■
עגבות אין בהם משום ערוה.	דאמר רב הונא:									■	◇
לימא מסייע ליה לרב הונא:										?	
האשה יושבת וקוצה לה חלתה ערומה מפני שיכולה לכסות פניה בקרקע, אבל לא האיש.	[תנן]									?	
כגון שהיו פניה טוחות בקרקע.	תרגמה רב נחמן בר יצחק:									!	
אם היו בניו ובני ביתו קטנים - מותר.	אמר מר:										■
ועד כמה?										^	
תינוקת בת שלש שנים ויום אחד, ותינוק בן תשע שנים ויום אחד.	רב הסדא:									!	◇
תינוקת בת אחת עשרה שנה ויום אחד, ותינוק בן שנים עשרה שנה ויום אחד, אידי ואידי עד כדי (יחזקאל ט"ז) שדים נכנו ושערך צמת.	איכא דאמרי:									!	◇
התם אמר רבא אף על גב דתיובתא דשמואל הלכתא כוותיה דשמואל, הכא מאי?	רב כהנא לרב אשי:									^	
אטו כולהו בתדא מחתא מחתינהו? אלא: היכא דאיתמר איתמר, והיכא דלא איתמר לא איתמר.	אמר ליה: [רב אשי]									!	
שער יוצא בבגדו מהו?	רב מרי לרב פפא:										^
שער, שער.	קרא עליה: [רב פפא]									!	◇
טפח באשה ערוה.	רבי יצחק:										■
למאי?											^
אילימא לאסתכלי בה										!	
למה מנה הכתוב תכשיטין שבחויין עם תכשיטין שבפנים - לומר לך: כל המסתכל באצבע קטנה של אשה כאילו מסתכל במקום התורף	והא אמר רב ששת:									?	◇
אלא: באשתו, ולקריאת שמע.										!	◇
שוק באשה ערוה, שנאמר (ישעיהו מ"ז) גלי שוק עברי נהרות, וכתוב (ישעיהו מ"ז) תגל ערותך וגם תראה חרפתך.	רב הסדא:										■
קול באשה ערוה, שנאמר (שיר השירים ב') כי קולך ערב ומראך נאוה.	שמואל:										■
שער באשה ערוה, שנאמר (שיר השירים ד) שערך כעדר העזים.	רב ששת:										■
אני ראיתי את רבי שתלה תפיליו.	רבי חנינא:										○
התולה תפיליו יתלו לו חייו. דורשי חמורות אמרו: (דברים כ"ה) והיו חיך תלואים לך מגנז, זה התולה תפילין	מיתיבי:										■
לא קשיא, הא - ברצועה, הא - בקציצה.										!	◇
ואיבעית אימא: לא שנא רצועה ולא שנא קציצה - אסור, וכי תלה רבי - בכיסתא תלה.										!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ברכות-מי שמתו	מימרא	מאן דאמר									
	אי הכי, מאי למימרא?								⚡		כד.
	מהו דתימא: תיבעי הנחה כספר תורה, קמשמע לן.								!	◇	כד.
	אני ראיתי את רבי שגיהק ופיהק, ונתעטש, ורק וממשמש בבגדו, אבל לא היה מתעטף, וכשהוא מפהק - היה מניח ידו על סנטרו.	ואמר רבי חנינא:								○ ◇	כד.
	המשמיע קולו בתפלתו - הרי זה מקטני אמנה. המגביה קולו בתפלתו - הרי זה מנביא השקר, מגהק ומפהק - הרי זה מגסי הרוח.	מיתיבי:							⚡	◇	כד:
	המתעטש בתפלתו - סימן רע לו								⚡	◇	כד:
	ניכר שהוא מכווער.	יש אומרים:							⚡	◇	כד:
	הרק בתפלתו - כאילו רק בפני המלך								⚡	◇	כד:
	בשלמא מגהק ומפהק לא קשיא: כאן - לאונסו, כאן - לרצונו, אלא מתעטש אמתעטש קשיא								⚡		כד:
	מתעטש אמתעטש נמי לא קשיא: כאן - מלמעלה, כאן - מלמטה								!	◇	כד:
	הא מילתא אבלעא לי בי רב המנונא, ותקילא לי כי כולי תלמודאי: המתעטש בתפלתו - סימן יפה לו, כשם שעושים לו נחת רוח מלמטה כדי עושין לו נחת רוח מלמעלה.	דאמר רב זירא:							■	◇	כד:
	אלא רק ארק קשיא								⚡		כד:
	רק ארק נמי לא קשיא: אפשר כדרב יהודה								!	◇	כד:
	היה עומד בתפלה ונודמן לו רוק - מבליעו בטליתו, ואם טלית נאה הוא - מבליעו באפרקסותו.	דאמר רב יהודה:							■ !	◇	כד:
	רבינא הוה קאי אחורי דרב אשי, נודמן לו רוק, פתקיה לאחוריה.	[רב אשי]							○		כד:
	לא סבר לה מר להא דרב יהודה מבליעו באפרקסותו?	אמר ליה: [רבינא]							○		כד:
	אמר ליה: אנא אנינא דעתאי.	[רב אשי]							○		כד:
	המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה.									■ ◇	כד:
	לא שנו אלא שיכול לכיין את לבו בלחש, אבל אין יכול לכיין את לבו בלחש - מותר	רב הונא:								■ ◇	כד:
	והני מילי - ביחיד, אבל בצבור - אתי למיטרד צבורא.									■ ◇	כד:
	רבי אבא הוה קא משתמיט מיניה דרב יהודה, דהוה קא בעי למיסק לארעא דישראל	[רבי אבא]							○	◇	כד:
	כל העולה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה, שנאמר: (ירמיהו כ"ז) בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם ה'.	דאמר רב יהודה:							○		כד:
	אמר: איזיל ואשמע מיניה מילתא מבית וועדא, והדר אפיק	[רבי אבא]							○		כד:
	היה עומד בתפלה ונתעטש - ממתין עד שיכלה הרוח וחוזר ומתפלל	אזל אשכחיה לתנא דקתני קמיה דרב יהודה:							○	◇	כד:
	היה עומד בתפלה ובקש להתעטש - מרחיק לאחוריו ארבע אמות ומתעטש, וממתין עד שיכלה הרוח, וחוזר ומתפלל ואומר: רבונו של עולם, יצרתנו נקבים נקבים חלולים חלולים, גלוי וידוע לפניך הרפתנו וכלימתנו בחיינו, ובאחריתנו רמה ותולעה ומתחיל ממקום שפסק.	איכא דאמרי:							○	◇	כד:
	אמר: אילו לא באתי אלא לשמוע דבר זה - דיי.	[רבי אבא]							○		כד:
	היה ישן בטליתו ואינו יכול להוציא את ראשו מפני הצננה - חוצץ בטליתו על צווארו וקורא קריאת שמע.	תנו רבנן: [ת"ק]								■ ◇	כד:
	על לבו.	יש אומרים:								■ ◇	כד:
	ותנא קמא - הרי לבו רואה את הערוה								⚡		כד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-מי שמתו		Talmud Navigator										כ			
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
לבו רואה את הערוה מותר.	קסבר:-[ת"ק]										!	◇	כד:		
היה מהלך במבואות המטונפות - מניח ידו על פיו וקורא קריאת שמע.	רב הונא אמר רבי יוחנן:											■	◇	כד:	
האלהים אם אמרה לי רבי יוחנן בפומיה - לא צייתנא ליה.	אמר ליה רב חסדא:											○	◇	כד:	
היה מהלך במבואות המטונפות - מניח ידו על פיו וקורא קריאת שמע.	איכא דאמרי, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יהושע בן לוי:											■	◇	כד:	
האלהים אם אמרה לי רבי יהושע בן לוי בפומיה - לא צייתנא ליה.	אמר ליה רב חסדא:											○	◇	כד:	
ומי אמר רב הונא הכי?												⚡		כד:	
תלמיד חכם אסור לו לעמוד במקום הטונפת - לפי שאי אפשר לו לעמוד בלי הרהור תורה	והאמר רב הונא:											■	⚡	◇	כד:
לא קשיא, כאן - בעומד, כאן - במהלך.												!	◇	כד:	
ומי אמר רבי יוחנן הכי?												⚡		כד:	
בכל מקום מותר להרהר בדברי תורה - חוץ מבית המרחץ ומבית הכסא	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	⚡	◇	כד:
וכי תימא, הכא נמי, כאן בעומד כאן במהלך												!	◇	כד:	
איני?												⚡		כד:	
והא רבי אבהו הוה קא אזיל בתריה דרבי יוחנן, והוה קא קרי קריאת שמע, כי מטא במבואות המטונפות אשתיק.	[רבי אבהו]											○	⚡	◇	כד:
להיכן אהדר?	אמר ליה רבי יוחנן:											^	⚡		כד:
אם שהית כדי לגמור את כולה - חזור לראש	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	⚡		כד:
לדידי - לא סבירא לי, לדידך דסבירא לך - אם שהית כדי לגמור את כולה חזור לראש.	הכי קאמר ליה: [רבי יוחנן]											!	◇	כד:	
תניא כותיה דרב הונא, תניא כותיה דרב חסדא.												■		כד:	
המהלך במבואות המטונפות - מניח ידו על פיו וקרא קריאת שמע.	תניא כותיה דרב הונא:											■	◇	כד:	
היה מהלך במבואות המטונפות - לא יקרא קריאת שמע ולא עוד אלא שאם היה קורא ובא - פוסק.	תניא כותיה דרב חסדא:											■	◇	כד:	
לא פסק מאי?												^		כד:	
עליו הכתוב אומר (יחזקאל כ') וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם.	רבי מיאשה בר בריה דרבי יהושע בן לוי:											■	!	◇	כד:
(ישעיהו ה') הוי מושכי העון בחבלי השוא.	רב אסי:											■	!	◇	כד:
מהכא: (במדבר ט"ו) כי דבר ה' בזה.	רב אדא בר אבהו:											■	!	◇	כד:
ואם פסק מה שכרו?												^		כד:	
עליו הכתוב אומר: (דברים לב) ובדבר הזה תאריכו ימים.	רבי אבהו:											!	◇	כד:	
היתה טליתו חגורה לו על מתניו - מותר לקרות קריאת שמע.	רב הונא:											■	◇	כד:	
היתה טליתו, של בגד ושל עור ושל שק, חגורה על מתניו - מותר לקרות קריאת שמע אבל לתפלה - עד שיכסה את לבו.	תניא נמי הכי:											■		כד:	
שכח ונכנס בתפילין לבית הכסא - מניח ידו עליהן עד שיגמור.	ואמר רב הונא:											■	◇	כה.	

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
ברכות-מי שמתו	מימרא	מאן דאמר											
עד שיגמור סלקא דעתך?											ז	ה.	
עד שיגמור עמוד ראשון.		אלא כדאמר רב נחמן בר יצחק:								!	◊	ה.	
ולפסוק לאלתר וליקום										ז	ה.		
משום דרבן שמעון בן גמליאל										!	ה.		
עמוד החזור מביא את האדם לידי הדרוקן, סילון החזור - מביא את האדם לידי ירקון.		דתניא, רבן שמעון בן גמליאל:								!	◊	ה.	
צואה על בשרו, או ידו מונחת בבית הכסא רב הונא אמר: מותר לקרות קריאת שמע		אתמר: [רב הונא]									◊	ה.	
אסור לקרות קריאת שמע.		רב חסדא:									◊	ה.	
מאי טעמא דרב הונא - דכתיב (תהלים ק"ג) כל הנשמה תהלל יה.		רבא:									◊	ה.	
אסור לקרות קריאת שמע.		רב חסדא:									◊	ה.	
מאי טעמא דרב חסדא - דכתיב (תהלים ל"ה) כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך.											◊	ה.	
ריח רע שיש לו עיקר, רב הונא אמר: - מרחיק ארבע אמות וקורא קריאת שמע		אתמר: [רב הונא]									◊	ה.	
מרחיק ארבע אמות ממקום שפסק הריח, וקורא קריאת שמע.		רב חסדא:									◊	ה.	
לא יקרא אדם קריאת שמע, לא כנגד צואת אדם ולא כנגד צואת כלבים, ולא כנגד צואת חזירים, ולא כנגד צואת תרנגולים, ולא כנגד צואת אשפה שריחה רע ואם היה מקום גבוה עשרה טפחים או נמוך עשרה טפחים - יושב בצדו וקורא קריאת שמע, ואם לאו - מרחיק מלא עיניו וכן לתפלה. ריח רע שיש לו עיקר - מרחיק ארבע אמות ממקום הריח, וקורא קריאת שמע.		תניא כותיה דרב חסדא:									◊	ה.	
לית הלכתא כי הא מתניתא אלא כי הא דתניא:		רבא:									◊	ה.	
לא יקרא אדם קריאת שמע לא כנגד צואת אדם ולא כנגד צואת חזירים ולא כנגד צואת כלבים בזמן שנתן עורות לתוכן.		[תניא]									◊	ה.	
ריח רע שאין לו עיקר מהו?		בעו מיניה מרב ששת:									◊	ה.	
אתו חזו הני ציפי דבי רב, דהני גנו והני גרסי.		אמר להו: [רב ששת]									!	◊	ה.
והני מילי - בדברי תורה, אבל בקריאת שמע - לא ודברי תורה נמי לא אמרן אלא דחבריה, אבל דידיה - לא.											◊	ה.	
צואה עוברת אביי אמר: מותר לקרות קריאת שמע		אתמר: [אביי]									◊	ה.	
אסור לקרות קריאת שמע.		רבא:									◊	ה.	
הטמא עומד תחת האילן והטהור עובר - טמא, טהור עומד תחת האילן וטמא עובר - טהור, ואם עמד - טמא וכן באבן המנוגעת.		אביי מנא אמינא לה - דתנן:									◊	ה.	
התם - בבביעותא תליא מילתא, דכתיב: (ויקרא י"ג) בוד ישב מחוץ למחנה מושבו, הכא: (דברים כ"ג) והיה מחנך קדוש, אמר רחמנא, והא ליכא.		ורבא אמר לך:									◊	ה.	
פי חזיר כצואה עוברת דמי.		רב פפא:									◊	ה.	
פשיטא											ז	ה.	
לא צריכא, אף על גב דסליק מנהרא.											!	◊	ה.
ספק צואה - אסורה ספק מי רגלים - מותרים.		רב יהודה:									◊	ה.	
ספק צואה, בבית - מותרת, באשפה - אסורה ספק מי רגלים - אפילו באשפה נמי מותרין.		איכא דאמרי, אמר רב יהודה:									◊	ה.	
סבר לה כי הא דרב המנא		[רב יהודה]									◊	ה.	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

ברכות-מי שמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא אסרה תורה אלא כנגד עמוד בלבד, וכדרכי יונתן	דאמר רב המנונא:											◇
כתיב (דברים כ"ג) ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ, וכתיב: (דברים כ"ג) ויתן תהיה לך וגו' וכסית את צאתך הא כיצד - כאן בגדולים, כאן בקטנים	דרכי יונתן רמי:											◇
אלמא: קטנים לא אסרה תורה אלא כנגד עמוד בלבד. הא נפול לארעא - שרי, ורבנן הוא דגזרו בהו, וכי גזרו בהו רבנן - בודאן, אבל בספקן לא גזרו.												◇
ובודאן עד כמה?												◇
כל זמן שמטפחין	רב יהודה אמר שמואל:											◇
כל זמן שמטפחין	וכן אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◇
כל זמן שמטפחין.	וכן אמר עולא:											◇
כל זמן שרושמן ניכר.	גניבא משמיה דרב:											◇
שרא ליה מריה לגניבא השתא צואה	רב יוסף:											◇
כיון שקרמו פניה מותר	רב יהודה אמר רב:											◇
מי רגלים מיבעיא?												◇
מאי חזית דסמכת אהא - סמוך אהא	אמר ליה אביי:											◇
צואה, אפילו כחרס - אסורה.	דאמר רבה בר רב הונא אמר רב:											◇
והיכי דמי צואה כחרס?												◇
כל זמן שזורקה ואינה נפרכת	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◇
כל זמן שגוללה ואינה נפרכת.	ואיכא דאמרי:											◇
הוה קאימנא קמיה דרב יהודה מדפתי, הוא צואה	רבינא:											◇
אמר ליי: עיין אי קרמו פניה אי לא.	[רב יהודה מדפתי]											◇
עיין אי מפלאי אפלויי.	איכא דאמרי, הכי אמר ליה: [רב יהודה מדפתי]											◇
מאי הוי עלה?												◇
צואה כחרס אממר אמר: אסורה	אתמר: [אמימר]											◇
מותרת.	מר זוטרא:											◇
הלכתא: צואה כחרס אסורה, ומי רגלים כל זמן שמטפחין.	רבא:											◇
מי רגלים כל זמן שמטפחין - אסורין, נבלעו או יבשו - מותרים	מיתיבי:											◇
מאי לאו נבלעו דומיא דיבשו, מה יבשו - דאין רשומן ניכר, אף נבלעו - דאין רשומן ניכר, הא רשומן ניכר - אסור, אף על גב דאין מטפחין												◇
ולטעמיד, אימא רישא:												◇
כל זמן שמטפחין הוא דאסור	[רישא]											◇
הא רשומן ניכר - שרי?												◇
אלא: מהא ליכא למשמע מינה.												◇

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-מי שמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לימא כתנאי:											◊	כה.
כלי שנשפכו ממנו מי רגלים - אסור לקרות קריאת שמע כנגדו, ומי רגלים עצמן שנשפכו - נבלעו - מותר, לא נבלעו - אסור	[ת"ק]	♦	■	⚡							◊	כה.
כל זמן שמטפחין.	רבי יוסי:	♦	■	⚡							◊	כה.
מאי נבלעו ומאי לא נבלעו דקאמר תנא קמא?		^		⚡								כה.
אילמא נבלעו - דאין מטפחין, לא נבלעו - דמטפחין, ואתא רבי יוסי למימר: כל זמן שמטפחין הוא דאסור, הא רשומן ניכר שרי		!		⚡								כה.
היינו תנא קמא		⚡		⚡								כה.
אלא: נבלעו - דאין רשומן ניכר, לא נבלעו - דרשומן ניכר, ואתא רבי יוסי למימר: כל זמן שמטפחין הוא דאסור, הא רשומן ניכר - שרי		!		⚡							◊	כה.
לא, דכולי עלמא כל זמן שמטפחין הוא דאסור, הא רשומן ניכר - שרי והכא, בטופח על מנת להטפח איכא בינייהו.				!							◊	כה.
ירד לטבול, אם יכול לעלות כו'.											■	< כה:
לימא תנא סתמא כרבי אליעזר											⚡	כה:
עד הנץ החמה	דאמר: [רבי אליעזר]										⚡	כה:
אפילו תימא רבי יהושע, ודלמא כותיקין											!	כה:
ותיקין היו גומרין אותה עם הנץ החמה.	דאמר רבי יוחנן:										■	כה:
ואם לאו - יתכסה במים ויקרא.											■	< כה:
והרי לבו רואה את הערוה											⚡	כה:
במים עכורין שנו, דדמו כארעא סמיכתא, שלא יראה לבו ערותו.	רבי אלעזר, ואי תימא רבי אחא בר אבא בר אחא משום רבינו:										!	כה:
מים צלולין - ישב בהן עד צוארו וקורא	תנו רבנן:										♦	כה:
יש אומרים: עוכרן ברגלו	יש אומרים:										♦	כה:
ותנא קמא - והרי לבו רואה את הערוה											⚡	כה:
לבו רואה את הערוה - מותר.	קסברי-[ת"ק]										!	כה:
והרי עקבו רואה את הערוה											⚡	כה:
עקבו רואה את הערוה - מותר.	קסברי-[ת"ק]										!	כה:
עקבו רואה את הערוה - מותר.	אתמר:										■	כה:
נוגע, אביי אמר: אסור	[אביי]										♦	כה:
מותר.	רבא:										♦	כה:
רב זביד מתני לה להא שמעתא הכי.											○	כה:
רב חיננא בריה דרב איקא מתני לה הכי:											○	כה:
נוגע - דברי הכל אסור	[דברי הכל]										■	כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

ברכות-מי שמתו		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
רואה, אביי אמר: אסור	[אביי]									◆	■	◇	כה:			
מותר, לא נתנה תורה למלאכי השרת.	רבא:									◆	■	◇	כה:			
והלכתא: נוגע - אסור, רואה - מותר.										■		◇	כה:			
צואה בעששית - מותר לקרות קריאת שמע כנגדה, ערוה בעששית - אסור לקרות קריאת שמע כנגדה.	רבא:											■	◇	כה:		
צואה בעששית מותר לקרות קריאת שמע כנגדה - דצואה בכסוי תליא מילתא, והא מיכסיא												■		כה:		
ערוה בעששית אסור לקרות קריאת שמע כנגדה (דברים כ"ג) ולא יראה בכך ערות דבר, אמר רחמנא, והא קמיתחויא.												■		כה:		
צואה כל שהוא - מבטלה ברוק	אביי:												■	◇	כה:	
וברוק עבה.	רבא:												■	◇	כה:	
צואה בגומא - מניח סנדלו עליה וקורא קריאת שמע.	רבא:												■	◇	כה:	
צואה דבוקה בסנדלו מאי?	בעא מר בריה דרבינא:												▲	◇	כה:	
תיקו.													■		כה:	
נכרי ערום - אסור לקרות קריאת שמע כנגדו.	רב יהודה:												■	◇	כה:	
מאי איריא נכרי, אפילו ישראל נמי													◌		כה:	
ישראל - פשיטא ליה דאסור, אלא נכרי אצטריכא ליה מהו דתימא: הואיל וכתוב בהו (יחזקאל כ"ג) אשר בשר חמורים בשרם, אימא כחמור בעלמא הוא - קמשמע לן: דאינהו נמי איקרו ערוה, דכתיב (בראשית ט') וערות אביהם לא ראו.													!	◇	כה:	
ולא יתכסה לא במים הרעים ולא במי המשרה, עד שיטיל לתוכן מים.													■	<	כה:	
וכמה מיא רמי ואזיל?													◌		כה:	
לא יתכסה לא במים הרעים ולא במי המשרה כלל ומי רגלים - עד שיטיל לתוכן מים, ויקרא.	אלא הכי קאמר:												■		כה:	
כמה יטיל לתוכן מים - כל שהוא	[ת"ק]												◆	■	◇	כה:
רביעית.	רבי זכאי:												◆	■	◇	כה:
מחלוקת - לבסוף, אבל בתחלה - כל שהן	רב נחמן:												■		◇	כה:
מחלוקת - לכתחילה, אבל לבסוף - דברי הכל רביעית.	רב יוסף:												■		◇	כה:
אמר ליה רב יוסף לשמעיה: אייתי לי רביעיתא דמיא, כרבי זכאי.	[רב יוסף]												○			כה:
גרף של רעי ועביט של מי רגלים - אסור לקרות קריאת שמע כנגדן, ואף על פי שאין בהן כלום, ומי רגלים עצמן - עד שיטיל לתוכן מים.	תנו רבנן:												■		◇	כה:
וכמה יטיל לתוכן מים? כל שהוא													■		◇	כה:
רביעית.	רבי זכאי:												■		◇	כה:
בין לפני המטה בין לאחור המטה													■		◇	כה:
לאחור המטה - קורא, לפני המטה - אינו קורא, אבל מרחיק הוא ארבע אמות וקורא	רבן שמעון בן גמליאל:												◆	■	◇	כה:
אפילו בית מאה אמה - לא יקרא עד שיוציאם, או שיניחם תחת המטה.	רבי שמעון בן אלעזר:												◆	■	◇	כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ברכות-מי שמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איבעיא להו:	היכי קאמר אחר המטה " קורא מיד, לפני המטה " מרחיק ארבע אמות וקורא או דלמא הכי קאמר: לאחר המטה " מרחיק ארבע אמות וקורא, לפני המטה " אינו קורא כלל?									▲		כה:
תא שמע, דתניא רבי שמעון בן אלעזר:	אחר המטה " קורא מיד, לפני המטה " מרחיק ארבע אמות	◆	■	!								כה:
רבן שמעון בן גמליאל:	אפילו בית מאה אמה " לא יקרא עד שיוציאם או שיניחם תחת המטה.	◆	■	!								כה:
בעיין איפשיטא לן, מתנייתא קשיין אהדדי:				ז								כה:
איפוך בתרייתא.				!								כה:
מה הוית דאפכת בתרייתא? איפוך קמייטא				ז								כה:
מאן שמעת ליה דאמר: כוליה בית כארבע אמות דמי " רבי שמעון בן אלעזר היא.				!								כה:
רבי יוסף, בעאי מיניה מרב הונא:	מטה פחות משלשה " פשיטא לי דכלבוד " דמי שלשה, ארבעה, חמשה, ששה, שבעה, שמונה, תשעה, מהו?									▲		כה:
אמר ליה: [רב הונא]	לא ידענא.									!		כה:
[רב יוסף]	עשרה, ודאי לא מיבעי לי.										■	כה:
אביי:	שפיר עבדת דלא איבעיא לך, כל עשרה רשותא אחריתי היא.										■	כה:
רבא:	הלכתא: פחות משלשה " כלבוד דמי, עשרה " רשותא אחריתי היא, משלשה עד עשרה " היינו דבעא מיניה רב יוסף מרב הונא ולא פשט ליה.										■	כה:
רב:	הלכה כרבי שמעון בן אלעזר										■	כה:
רבא:	הלכה כרבי שמעון בן אלעזר										■	כה:
רבא:	אין הלכה כרבי שמעון בן אלעזר.										■	כה:
[רב אחאי]	רב אחאי איעסק ליה לבריה בי רב יצחק בר שמואל בר מרתא, עייליה לחופה ולא הוה מסתייעא מילתא. אזל בתריה לעיוני, חזא ספר תורה דמנחא.									○		כה:
[רב אחאי]	אמר להו: איכו השתא לא אתאי סכנתון לברי									○		כה:
דתניא:	בית שיש בו ספר תורה או תפילין " אסור לשמש בו את המטה עד שיוציאם או שיניחם כלי בתוך כלי.									○	■	כה:
אביי:	לא שנו אלא בכלי שאינו כליין, אבל בכלי שהוא כליין " אפילו עשרה מאני כחד מאנא דמי.										■	כה:
רבא:	גלימא אקמטרא " ככלי בתוך כלי דמי.										■	כה:
רבי יהושע בן לוי:	ספר תורה " צריך לעשות לו מחיצה עשרה.										■	כה:
[מר זוטרא]	מר זוטרא איקלע לבי רב אשי, חזייה לדוכתיה דמר בר רב אשי דמנח ביה ספר תורה ועביד ליה מחיצה עשרה.									○		כה:
[מר זוטרא]	אמר ליה: כמאן " כרבי יהושע בן לוי? אימר דאמר רבי יהושע בן לוי " דלית ליה ביתא אחרינא, מר הא אית ליה ביתא אחרינא	ז										כה:
[רב אשי]	אמר ליה: לאו אדעתאי.	○										כה:
כמה ירחיק מהן ומן הצואה " ארבע אמות.											■	כה:
רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא:	לא שנו אלא לאחוריו, אבל לפניו " מרחיק מלא עיניו, וכן לתפלה.										■	כה:
איני?											ז	כה:
והא אמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא:	עומד אדם כנגד בית הכסא ומתפלל										ז	כה:
הכא במאי עסקינן " בבית הכסא שאין בו צואה.											!	כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ברכות-מי שמתו	מימרא	מאן דאמר										
	איני?											כו.
	והאמר רב יוסף בר חנינא: בית הכסא שאמרו - אף על פי שאין בו צואה, ובית המרחץ שאמרו - אף על פי שאין בו אדם											כו.
	אלא, הכא במאי עסקינן: בהדתי.											כו.
	הומינו לבית הכסא מהו, יש זימון או אין זימון?											כו.
	כי קא מיבעי ליה לרבינא - למיקם עליה לצלווי בגויה, אבל כנגדו - לא.											כו.
	הני בתי כסאי דפרסאי, אף על גב דאית בהו צואה - כסתומין דמו.	רבא:										כו.
	זב שראה קרי, ונדה שפלטת שכבת זרע, והמשמשת שראתה נדה - צריכין טבילה	[ת"ק]										כו.
	פטר.	רבי יהודה:										כו.
	בעל קרי שראה זיבה, לרבי יהודה מהו? כי פטר רבי יהודה התם בזב שראה קרי - דמעיקרא לאו בר טבילה הוא, אבל בעל קרי שראה זיבה, דמעיקרא בר טבילה הוא - מחייב, או דילמא לא שנא?	איבעיא להו:										כו.
	המשמשת וראתה נדה צריכה טבילה	תא שמע: [ת"ק]										כו.
	פטר.	רבי יהודה:										כו.
	והא משמשת וראתה נדה כבעל קרי שראה זיבה דמיה, וקא פטר רבי יהודה - שמע מינה.											כו.
	בעל קרי שראה זיבה - צריך טבילה	תני רבי חייא בהדיא: [ת"ק]										כו.
	פטר.	רבי יהודה:										כו.
	הדרן עלך מי שמתו											כו.

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראייה-
central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story- מעשה- O
מקרא-key:

Talmud Navigator

ברכות-תפלת השחר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
מימרא	מאן דאמר																
תפלת השחר עד הצות	[רבנן]															◆	כ.ו.
עד ארבע שעות.	רבי יהודה:															◆	כ.ו.
תפלת המנחה עד הערב	[רבנן]															◆	כ.ו.
עד פלג המנחה.	רבי יהודה:															◆	כ.ו.
תפלת הערב אין לה קבע																■	כ.ו.
ושל מוספין כל היום.																■	כ.ו.
מצותה עם הנץ החמה, כדי שיסמוך גאולה לתפלה ונמצא מתפלל ביום	ורמינהו:															◆	כ.ו.
כי תניא היא - לותיקין																◆	כ.ו.
ותיקין היו גומרים אותה עם הנץ החמה.	דאמר רבי יוחנן:															!	כ.ו.
יכולי עלמא עד הצות ותו לא?																◆	כ.ו.
טעה ולא התפלל ערבית - מתפלל בשחרית שתיים, שחרית - מתפלל במנחה שתיים	והאמר רב מרי בריה דרב הונא בריה דרבי ירמיה בר אבא אמר רבי יוחנן:															◆	כ.ו.
כולי יומא מצלי ואזיל, עד הצות - יהבי ליה שכר תפלה בזמנה, מכאן ואילך - שכר תפלה יהבי ליה, שכר תפלה בזמנה - לא יהבי ליה.																!	כ.ו.
טעה ולא התפלל מנחה, מהו שיתפלל ערבית שתיים? אם תמצא לומר טעה ולא התפלל ערבית מתפלל שחרית שתיים - משום דחד יומא הוא, דכתיב (בראשית א') ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אבל הכא - תפלה במקום קרבן היא, וכיון דעבר יומו בטל קרבנו או דילמא, כיון דצלותא רחמי היא - כל אימת דבעי מצלי ואזיל?	איבעיא להו:															^	כ.ו.
טעה ולא התפלל מנחה - מתפלל ערבית שתיים, ואין בזה משום דעבר יומו בטל קרבנו.	תא שמע: דאמר רב הונא בר יהודה אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:															!	כ.ו.
(קהלת א') מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות מעות לא יוכל לתקן - זה שבטל קריאת שמע של ערבית וקריאת שמע של שחרית, או תפלה של ערבית, או תפלה של שחרית וחסרון לא יוכל להמנות - זה שנמנו חביריו לדבר מצוה ולא נמנה עמהם	מיתיבי:															◆	כ.ו.
הכא במאי עסקינן - שבטל במזיד.	רבי יצחק אמר רבי יוחנן:															!	כ.ו.
דיקא נמי דקתני בטל ולא קתני טעה - שמע מינה.	רב אשי:															■	כ.ו.
טעה ולא התפלל מנחה בערב שבת - מתפלל בליל שבת שתיים, טעה ולא התפלל מנחה בשבת - מתפלל במוצאי שבת שתיים של חול, מבדיל בראשונה ואינו מבדיל בשניה, ואם הבדיל בשניה ולא הבדיל בראשונה - שניה עלתה לו, ראשונה לא עלתה לו.	תנו רבנן:															◆	כ.ו.
למימרא, דכיון דלא אבדיל בקמייתא כמאן דלא צלי דמי ומהדרינן ליה?																◆	כ.ו.
טעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים ושאלה בכרכת השנים - מחזירין אותו, הבדלה בחונן הדעת - אין מחזירין אותו, מפני שיכול לאומרה על הכוס	ורמינהו:															◆	כ.ו.
קשיא.																■	כ.ו.
תפלות אבות תקנום	איתמר, רבי יוסי ברבי חנינא															◆	כ.ו.
תפלות כנגד תמידין תקנום.	רבי יהושע בן לוי															◆	כ.ו.
תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא, ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי.																■	כ.ו.
אברהם תקן תפלת שחרית - שנאמר (בראשית י"ט) וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם, ואין עמידה אלא תפלה, שנאמר (תהלים ק"ו) ויעמד פינחס ויפלל	תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא:															■	כ.ו.
יצחק תקן תפלת מנחה - שנאמר (בראשית כ"ד) ויצא יצחק לשוב בשדה לפנות ערב, ואין שיחה אלא תפלה, - שנאמר (תהלים ק"ב) תפלה לעני כייעטף ולפני ה' ישפך שיחו																■	כ.ו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
יעקב תקן תפלת ערבית - שנאמר (בראשית כ"ח) ויפגע במקום וילן שם, ואין פגיעה אלא תפלה, שנאמר (ירמיהו ז) ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע - בי.												◇	כו:	
מפני מה אמרו תפלת השחר עד חצות - שהרי תמיד של שחר קרב והולך עד חצות	ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי:												◇	כו:
עד ארבע שעות, שהרי תמיד של שחר קרב והולך עד ארבע שעות.	רבי יהודה:												◇	כו:
ומפני מה אמרו תפלת המנחה עד הערב - שהרי תמיד של בין הערבים קרב והולך עד הערב													◇	כו:
עד פלג המנחה, שהרי תמיד של בין הערבים קרב והולך עד פלג המנחה.	רבי יהודה:												◇	כו:
ומפני מה אמרו תפלת הערב אין לה קבע - שהרי אברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב קרבים והולכים כל הלילה													◇	כו:
ומפני מה אמרו של מוספין כל היום - שהרי קרבן של מוספין קרב כל היום													◇	כו:
עד שבע שעות, שהרי קרבן מוסף קרב והולך עד שבע שעות.	רבי יהודה:												◇	כו:
ואיזו היא מנחה גדולה - משש שעות ומחצה ולמעלה													◇	כו:
ואיזו היא מנחה קטנה - מתשע שעות ומחצה ולמעלה.													◇	כו:
רבי יהודה פלג מנחה קמא קאמר, או פלג מנחה אחרונה קאמר?	איבעיא להו:												◇	כו:
פלג המנחה אחרונה אמרו, והיא אחת עשרה שעות חסר רביע.	תא שמע: דתניא, רבי יהודה:												◇	כו:
נימא תיהוי תיובתיה דרבי יוסי ברבי חנינא													◇	כו:
לעולם אימא לך תפלות אבות תקנום, ואסמיכיהו רבנן אקרבנות.	אמר לך רבי יוסי ברבי חנינא:												◇	כו:
דאי לא תימא הכי - תפלת מוסף לרבי יוסי ברבי חנינא מאן תקנה? אלא: תפלות אבות תקנום, ואסמיכיהו רבנן אקרבנות.													◇	כו:
עד ארבע שעות.	רבי יהודה:												◇	כו:
עד ועד בכלל, או דילמא, עד ולא עד בכלל?	איבעיא להו:												◇	כו:
עד פלג המנחה.	תא שמע: רבי יהודה:												◇	כו:
אי אמרת בשלמא עד ולא עד בכלל - היינו דאיכא בין רבי יהודה לרבנן, אלא אי אמרת עד ועד בכלל - רבי יהודה היינו רבנן													◇	כו:
אלא מאי? עד ולא עד בכלל													◇	כו:
ושל מוספין כל היום	אימא סיפא: [רבנן]												◇	כו:
עד שבע שעות	רבי יהודה:												◇	כו:
הוי לפניו שתי תפלות, אחת של מוסף ואחת של מנחה - מתפלל של מנחה ואחר כך של מוסף, שזו תדירה וזו אינה תדירה	ותניא: [רבנן]												◇	כו:
מתפלל של מוסף ואחר כך של מנחה, שזו עוברת וזו אינה עוברת.	רבי יהודה:												◇	כו:
אי אמרת בשלמא עד ועד בכלל - היינו דמשכחת להו שתי תפלות בהדי הדדי אלא אי אמרת עד ולא עד בכלל - הכי משכחת להו שתי תפלות בהדי הדדי? כיון דאתיא לה של מנחה אזלא לה של מוספין													◇	כו:
אלא מאי, עד ועד בכלל? קשיא רישא: מאי איכא בין רבי יהודה לרבנן?													◇	כו:
מי סברת דהאי פלג מנחה פלג אחרונה קאמר? פלג ראשונה קאמר, והכי קאמר: אימת נפיק פלג ראשונה ועייל פלג אחרונה? מכי נפיק אחת עשרה שעות חסר רביע.													◇	כו:
שממאנן את הקטנה, ושמשאיין את האשה על פי עד אחד, ועל תרנגול שנסקל בירושלים על שהרג את הנפש, ועל יין בן ארבעים יום שנתנסך על גבי המזבח, ועל תמיד של שחר שקרב בארבע שעות	רב נחמן: אף אנן נמי תנינא, רבי יהודה בן בבא העיד חמשה דברים:												◇	כו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שמע מינה: עד ועד בכלל, שמע מינה.												◇
הלכה כרבי יהודה, הואיל ותנן בבחירתא כוותיה.	רב כהנא:											◇
ועל תמיד של שחר שקרב בארבע שעות.												<
(שמות ט"ז) וחם השמש ונמס - בארבע שעות. אתה אומר בארבע שעות, או אינו אלא בשש שעות? כשהוא אומר: (בראשית י"ח) כחם היום - הרי שש שעות אמור, הא מה אני מקיים וחם השמש ונמס - בארבע שעות.	מאן תנא להא, דתנן:											⚡
מנז? לא רבי יהודה ולא רבנן, אי רבי יהודה עד ארבע שעות נמי צפרא הוא, אי רבנן - עד הצות נמי צפרא הוא.												⚡
אי בעית אימא: רבי יהודה, אי בעית אימא: רבנן.												!
אי בעית אימא רבנן - אמר קרא: בבקר בבקר - חלקהו לשני בקרים												⚡
ואי בעית אימא רבי יהודה, האי בקר יתירא - להקדים לו שעה אחת.												⚡
דכולא עלמא מיהא וחם השמש ונמס בארבע שעות, מאי משמע?												^
אמר קרא: וחם השמש ונמס, איזו היא שעה שהשמש חם והצל צונן? הוי אומר בארבע שעות.	רבי אחא בר יעקב:											!
תפלת המנחה עד הערב וכו'.												<
התם אמר רב כהנא הלכה כרבי יהודה הואיל ותנן בבחירתא כוותיה, הכא מאי?	אמר ליה רב חסדא לרב יצחק:											^
אי שתיק ולא אמר ליה ולא מידי.	[רב יצחק]											○
נחזי אנן, מדרב מצלי של שבת בערב שבת מבעוד יום - שמע מינה הלכה כרבי יהודה.	רב חסדא:											!
אדרבה, מדרב הונא ורבנן לא הוו מצלו עד אורתא, שמע מינה אין הלכה כרבי יהודה												⚡
השתא דלא אתמר הלכתא לא כמר ולא כמר, דעבד כמר - עבד, ודעבד כמר - עבד.												⚡
רב איקלע לבי גניבא וצלי של שבת בערב שבת, והוה מצלי רבי ירמיה בר אבא לאחוריה דרב, וסיים רב ולא פסקיה לצלותיה דרבי ירמיה.	[רבי ירמיה]											○
שמע מינה תלת:												⚡
שמע מינה מתפלל אדם של שבת בערב שבת												⚡
ושמע מינה מתפלל תלמיד אחורי רבו												⚡
ושמע מינה אסור לעבור כנגד המתפללין.												⚡
מסייע ליה לרבי יהושע בן לוי												⚡
אסור לעבור כנגד המתפללין.	דאמר רבי יהושע בן לוי:											⚡
איני?												⚡
והא רבי אמי ורבי אסי חלפי	[רבי אמי ורבי אסי]											○
רבי אמי ורבי אסי חוץ לארבע אמות הוא דחלפי.												!
ורבי ירמיה היכי עביד הכי?												⚡
לעולם אל יתפלל אדם לא כנגד רבו ולא אחורי רבו	והא אמר רב יהודה אמר רב:											⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המתפלל אחזרי רבו, והנותן שלום לרבו, והמחזיר שלום לרבו, והחולק על ישיבתו של רבו, והאומר דבר שלא שמע מפי רבו - גורם לשכינה שתסתלק מישראל	רבי אליעזר:											◇
שאני רבי ירמיה בר אבא, דתלמיד חבר הוה.												◇
והיינו דקאמר ליה רבי ירמיה בר אבא לרב: מי בדלת? אמר ליה: אין, בדילגא, ולא אמר, מי בדיל מר.												◇
ומי בדיל?												◇
פעם אחת התפלל רבי של שבת בערב שבת, ונכנס למרחץ ויצא ושנה לן פרקין ועדיין לא חשקה	והאמר רבי אבין:											◇
ההוא דנכנס להזיע, וקודם גזירה הוה.	רבא:											◇
איני?												◇
והא אביי שרא ליה לרב דימי בר ליואי לכברויי סל?	[אביי]											◇
ההוא טעותא הואי.												◇
וטעותא מי הדרא?												◇
ופעם אחת נתקשרו שמים בעבים, כסבורים העם לומר חשקה הוא, ונכנסו לבית הכנסת והתפללו של מוצאי שבת בשבת, ונתפזרו העבים וזרחה החמה, ובאו ושאלו את רבי, ואמר: הואיל והתפללו - התפללן	הא אמר אבדין:											◇
שאני צבור, דלא מטרחינן להו.												◇
רב צלי של שבת בערב שבת, רבי יאשיה מצלי של מוצאי שבת בשבת.	רבי חייא בר אבין:											◇
רב צלי של שבת בערב שבת.	[רב]											◇
אומר קדושה על הכוס, או אינו אומר קדושה על הכוס?												◇
מתפלל אדם של שבת בערב שבת ואומר קדושה על הכוס.	תא שמע: דאמר רב נחמן אמר שמואל:											◇
והלכתא כוותיה.												◇
רבי יאשיה מצלי של מוצאי שבת בשבת.	[רבי יאשיה]											◇
אומר הבדלה על הכוס או אינו אומר הבדלה על הכוס?												◇
מתפלל אדם של מוצאי שבת בשבת, ואומר הבדלה על הכוס.	תא שמע דאמר רב יהודה אמר שמואל:											◇
בצד עמוד זה התפלל רבי ישמעאל ברבי יוסי של שבת בערב שבת.	רבי זירא אמר רבי אסי אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא אמר רב:											◇
בצד תמרה הוה ולא בצד עמוד הוה, ולא רבי ישמעאל ברבי יוסי הוה אלא רבי אלעזר ברבי יוסי הוה, ולא של שבת בערב שבת הוה אלא של מוצאי שבת בשבת הוה.	כי אתא עולא, אמר:											◇
תפלת הערב אין לה קבע.												◇
מאי אין לה קבע?												◇
אילימא דאי בעי מצלי כוליה ליליא												◇
ליתני תפלת הערב כל הלילה												◇
אלא מאי אין לה קבע? כמאן דאמר: תפלת ערבית רשות.												◇
תפלת ערבית, רבן גמליאל אומר: חובה	דאמר רב יהודה אמר שמואל: [רבן גמליאל]											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רשות	רבי יהושע:									◆	!	◇	כו:
הלכה כדברי האומר חובה.	אבוי:									◆	■	◇	כו:
הלכה כדברי האומר רשות.	רבא:									◆	■	◇	כו:
מעשה בתלמיד אחד שבא לפני רבי יהושע, אמר לו: תפלת ערבית רשות או חובה?	תנו רבנן:									○		◇	כו:
רשות.	אמר ליה: [רבי יהושע]									○			כו:
תפלת ערבית רשות או חובה?	בא לפני רבן גמליאל, אמר לו:									○			כו:
חובה.	אמר לו: [רבי יהושע]									○			כו:
אמר לו: והלא רבי יהושע אמר לי רשות	[תלמיד אחד]									○			כו:
אמר לו: המתן עד שיכנסו בעלי תריסין לבית המדרש.	[רבן גמליאל]									○			כו:
כשנכנסו בעלי תריסין, עמד השואל ושאל: תפלת ערבית רשות או חובה?										○		◇	כו:
חובה.	אמר לו רבן גמליאל:									○			כו:
אמר להם רבן גמליאל לחכמים: כלום יש אדם שחולק בדבר זה?	[רבן גמליאל]									○			כו:
אמר ליה רבי יהושע: לאו.	[רבי יהושע]									○			כו:
אמר לו: והלא משמך אמרו לי רשות	[רבן גמליאל]									○			כו:
אמר ליה: יהושע, עמוד על רגליך ויעידו בך	[רבן גמליאל]									○		◇	כו:
עמד רבי יהושע על רגליו ואמר: אלמלא אני חי והוא מת - יכול החי להכחיש את המת, ועכשיו שאני חי והוא חי - היאך יכול החי להכחיש את החי?	[רבי יהושע]									○		◇	כו:
היה רבן גמליאל יושב דורש, ורבי יהושע עומד על רגליו, עד שרננו כל העם ואמרו לחוצפית התורגמן: עמוד ועמד.										○		◇	כו:
אמרי: עד כמה נצעריה וניזיל? בראש השנה אשתקד צעריה, בבכורות במעשה דרבי צדוק צעריה, הכא נמי צעריה, תא ונעבריה										○		◇	כו:
מאן נוקים ליה?										○		◇	כו:
נוקמיה רבי יהושע?										○		◇	כו:
בעל מעשה הוא										○			כו:
נוקמיה לרבי עקיבא?										○		◇	כו:
דילמא עניש ליה, דלית ליה זכות אבות										○			כו:
אלא נוקמיה לרבי אלעזר בן עזריה, דהוא חכם והוא עשיר והוא עשירי לעזרא.										○		◇	כו:
הוא חכם - דאי מקשי ליה מפרק ליה, והוא עשיר - דאי אית ליה לפלוחי לבי קיסר אף הוא אזל ופלח, והוא עשירי לעזרא - דאית ליה זכות אבות ולא מצי עניש ליה.										○		◇	כו:
אתו ואמרו ליה: ניהא ליה למר דליהוי ריש מתיבתא?										○			כו:
אמר להו: איזיל ואימליך באינשי ביתי.	[רבי אלעזר בן עזריה]									○			כו:
אזל ואמליך בדביתהו.										○		◇	כו:
אמרה ליה: דלמא מעברין לך?										○			כו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לה: לשתמש אינש יומא חדא בכסא דמוקרא ולמחר ליתבר.		○										◇	כה.
אמרה ליה: לית לך חיותא.		○											כה.
ההוא יומא בר תמני סרי שני הוה, אתרחיש ליה ניסא ואהדרו ליה תמני סרי דרי חיותא. היינו דקאמר רבי אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא בן שבעים שנה.	[רבי אלעזר בן עזריה]	○											כה.
תנא אותו היום סלקוהו לשומר הפתח ונתנה להם רשות לתלמידים ליכנס. שהיה רבן גמליאל מכריז ואומר: כל תלמיד שאין תוכו כבדו - לא יכנס לבית המדרש. ההוא יומא אתוספו כמה ספסלי.		○											כה.
פליגי בה אבא יוסף בן דוסתאי ורבנן	רבי יוחנן:	○											כה.
אתוספו ארבע מאה ספסלי	חד: [אבא יוסף בן דוסתאי/רבנן]	○											כה.
שבע מאה ספסלי.	וחד: [אבא יוסף בן דוסתאי/רבנן]	○											כה.
הוה קא חלשא דעתיה דרבן גמליאל, אמר: דלמא חס ושלום מנעתי תורה מישראל.	[רבן גמליאל]	○											כה.
אחזו ליה בחלמיה חצבי חירי דמליין קטמא.		○											כה.
ולא היא, ההיא ליתובי דעתיה הוא דאחזו ליה.		○											כה.
עדיית בו ביום שנשית, וכל היכא דאמרינן בו ביום - ההוא יומא הוה. ולא היתה הלכה שהיתה תלויה בבית המדרש שלא פירשוה.	תנא:	○											כה.
ואף רבן גמליאל לא מנע עצמו מבית המדרש אפילו שעה אחת	[רבן גמליאל]	○											כה.
בו ביום בא יהודה גר עמוני לפנייה בבית המדרש, אמר להם: מה אני לבא בקהל?	דתנן:	○											כה.
אמר לו רבן גמליאל: אסור אתה לבא בקהל	[רבן גמליאל]	○											כה.
אמר לו רבי יהושע: מותר אתה לבא בקהל.	[רבי יהושע]	○											כה.
אמר לו רבן גמליאל: והלא כבר נאמר: (דברים כ"ג) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה'!	[רבן גמליאל]	○											כה.
אמר לו רבי יהושע: וכי עמון ומואב במקומן הן יושבין? כבר עלה סנחריב מלך אשור ובלבל את כל האומות, שנאמר: (ישעיהו י') ואסיר גבלות עמים ועתודותיהם שושתי ואוריד כביר יושבים, וכל דפריש - מרובא פריש.	[רבי יהושע]	○											כה.
אמר לו רבן גמליאל: והלא כבר נאמר: (ירמיהו מ"ט) ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם ה' - וכבר שבו.	[רבן גמליאל]	○											כה.
אמר לו רבי יהושע: והלא כבר נאמר: (עמוס ט') ושבותי את שבות עמי ישראל - ועדיין לא שבו.	[רבי יהושע]	○											כה.
מיד התירוהו לבא בקהל.		○											כה.
אמר רבן גמליאל: הואיל והכי הוה, איזיל ואפיסיה לרבי יהושע.	[רבן גמליאל]	○											כה.
כי מטא לביתה, חזינהו לאשיתא דביתה דמשחרן.		○											כה.
אמר לו: מכותלי ביתך אתה ניכר שפחמי אתה.	[רבן גמליאל]	○											כה.
אמר לו: אוי לו לדוד שאתה פרנסו, שאי אתה יודע בצערן של תלמידי חכמים במה הם מתפרנסים ובמה הם נוזנים.	[רבי יהושע]	○											כה.
אמר לו: נעניתי לך, מחול לך!	[רבן גמליאל]	○											כה.
לא אשגח ביה.	[רבי יהושע]	○											כה.
עשה בשביל כבוד אבא	[רבן גמליאל]	○											כה.
פייס.	[רבי יהושע]	○											כה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמרו: מאן נזיל ולימא להו לרבנן?		○											כה.
אמר להו ההוא כובס: אנא אזילנא.		○											כה.
שלה להו רבי יהושע לבי מדרשא: מאן דלביש מדא ילבש מדא, ומאן דלא לביש מדא יימר ליה למאן דלביש מדא שלח מדך ואנא אלבשיה?	[רבי יהושע]	○										◊	כה.
אמר להו רבי עקיבא לרבנן: טרוקו גלי, דלא ליתו עבדי דרבן גמליאל ולצערו לרבנן.	[רבי עקיבא]	○										◊	כה.
אמר רבי יהושע: מוטב דאיקום ואיזיל אנא לגבייהו.	[רבי יהושע]	○											כה.
אתא, טרף אבבא.	[רבי יהושע]	○											כה.
אמר להו: מזה בן מזה יזה, ושאינו לא מזה ולא בן מזה יאמר למזה בן מזה: מימך מי מערה ואפרך אפר מקלה?	[רבי יהושע]	○										◊	כה.
אמר לו רבי עקיבא: רבי יהושע, נתפייסת? כלום עשינו אלא בשביל כבודך למחר אני ואתה נשכים לפתחו.	[רבי עקיבא]	○										◊	כה.
אמרי: היכי נעביד? נעבריה - גמירי: מעלין בקדש ואין מורדין, נדרוש מר הדא שבתא ומר הדא שבתא - אתי לקנאווי אלא: לדרוש רבן גמליאל תלתא שבתין, ורבי אלעזר בן עזריה הדא שבתא.		○										◊	כה.
שבת של מי היתה - של רבי אלעזר בן עזריה היתה.	והיינו דאמר מר:	○											כה.
ואותו תלמיד - רבי שמעון בן יוחאי הוה.		○										◊	כה.
ושל מוספין כל היום.												■	כה. <
ונקרא פושע.	רבי יוחנן:											■	כה.
הו לפניו שתי תפלות, אחת של מנחה ואחת של מוסף - מתפלל של מנחה ואחר כך מתפלל של מוסף, שזו תדירה וזו אינה תדירה.	תנו רבנן: [רבנן]											◆	כה.
מתפלל של מוסף ואחר כך מתפלל של מנחה, שזו מצוה עוברת וזו מצוה שאינה עוברת.	רבי יהודה:											◆	כה.
הלכה: מתפלל של מנחה ואחר כך מתפלל של מוסף.	רבי יוחנן:											■	כה.
רבי זירא כי הוה חליש מגירסיה, הוה אזיל ויחייב אפתתא דבי רבי נתן בר טובי, אמר: כי חלפי רבנן אז איקום מקמייהו ואקבל אגרא.	[רבי זירא]											○	כה.
נפק אתא רבי נתן בר טובי	[רבי נתן בר טובי]											○	כה.
אמר ליה: מאן אמר הלכה בי מדרשא?	[רבי זירא]											○	כה.
אמר ליה: [רבי נתן בר טובי] הכי אמר רבי יוחנן: אין הלכה כרבי יהודה	אמר ליה: [רבי נתן בר טובי]											○	כה.
מתפלל אדם של מוסף ואחר כך מתפלל של מנחה.	דאמר: [רבי יהודה]											○	כה.
אמר ליה: רבי יוחנן אמרה?	[רבי זירא]											○	כה.
אמר ליה: אין.	[רבי נתן בר טובי]											○	כה.
תנא מיניה ארבעין זמנין.	[רבי זירא]											○	כה.
אמר ליה: חדא היא לך, או חדת היא לך?	[רבי נתן בר טובי]											○	כה.
אמר ליה: חדת היא לי, משום דמספקא לי ברבי יהושע בן לוי.	[רבי זירא]											○	כה.
כל המתפלל תפלה של מוספין לאחר שבע שעות לרבי יהודה, עליו הכתוב אומר: (צפניה ג) נוגי ממועד אספתי ממך היו.	רבי יהושע בן לוי:											■	כה.
מאי משמע דהאי נוגי לישנא דתברא הוא?												^	כה.
תברא אתי על שנאיהון דבית ישראל על דאחרו זמני מועדיא דבירושלים.	כדמתרגם רב יוסף:											■	כה.

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 ^ מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מירא-statement
 ? קושיא-challenge
 ~ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

ברכות-תפלת השחר		מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
כל המתפלל תפלה של שחרית לאחר ארבע שעות לרבי יהודה, עליו הכתוב אומר: נוגי ממועד אספתי ממך היו.	רבי אלעזר:															כה:
מאי משמע דהאי נוגי לישנא דצערא הוא?																כה:
דכתיב: (תהלים קי"ט) דלפה נפשי מתוגה.																כה:
מהכא: (איכה א') בתולותיה נוגות והיא מר - לה.	רב נחמן בר יצחק:															כה:
רב אויא חלש ולא אתא לפרקא דרב יוסף. למחר כי אתא, בעא אביי לאנוחי דעתיה דרב יוסף.	[רב אויא]															כה:
אמר ליה: מאי טעמא לא אתא מר לפרקא?	[אביי]															כה:
אמר ליה: דהוה חליש לבאי ולא מצינא.	[רב אויא]															כה:
אמר ליה: אמאי לא טעמת מידי ואתית?	[אביי]															כה:
אמר ליה: לא סבר לה מר להא דרב הונא?	[רב אויא]															כה:
אסור לו לאדם שיטעום כלום קודם שיתפלל תפלת המוספין	דאמר רב הונא:															כה:
אמר ליה: איבעי ליה למר לצלויי צלותא דמוספין ביחיד, ולטעום מידי ולמית?	[אביי]															כה:
אמר ליה: ולא סבר לה מר להא	[רב אויא]															כה:
אסור לו לאדם שיקדים תפלתו לתפלת הצבור?	דאמר רבי יוחנן:															כה:
בצבור שנו?	אמר ליה: [אביי] לאו אתמר עלה: אמר רבי אבא:															כה:
ולית הלכתא לא כרב הונא ולא כרבי יהושע בן לוי																כה:
כרב הונא																כה:
הא דאמרן																כה:
כרבי יהושע בן לוי																כה:
כיון שהגיע זמן תפלת המנחה, אסור לו לאדם שיטעום כלום קודם שיתפלל תפלת המנחה.	דאמר רבי יהושע בן לוי:															כה:
רבי נחוניא בן הקנה היה מתפלל בכניסתו לבית המדרש וביציאתו תפלה קצרה.	[רבי נחוניא בן הקנה]															כה:
מה מקום לתפלה זו?	אמרו לו:															כה:
בכניסתי אני מתפלל שלא יארע דבר תקלה על ידי, וביציאתי אני נותן הודאה על חלקי.	אמר להם: [רבי נחוניא בן הקנה]															כה:
בכניסתו מהו אומר? יהי רצון מלפניך ה' אלהי שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה וישמחו בי חברי, ולא אומר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא יכשלו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. ביציאתו מהו אומר? מודה אני לפניך ה' אלהי ששמת חלקי מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקי מיושבי קרנות, שאני משכים והם משכימים - אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים, אני עמל והם עמלים - אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר, אני רץ והם רצים - אני רץ לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת.	תנו רבנן:															כה:
כשחלה רבי אליעזר, נכנסו תלמידיו לבקר.	תנו רבנן:															כה:
רבינו, למדנו אורחות חיים ונוכה בהן לחיי העולם הבא.	אמרו לו: [תלמידיו]															כה:
הזהרו בכבוד חבריכם, ומנעו בניכם מן ההגיון, והושיבוכם בין ברכי תלמידי חכמים, וכשאתם מתפללים - דעו לפני מי אתם עומדים, ובשביל כך תזכו לחיי העולם הבא.	אמר להם: [רבי אליעזר]															כה:
וכשחלה רבי יוחנן בן זכאי, נכנסו תלמידיו לבקר.	[רבי יוחנן בן זכאי]															כה:

disputants- חולקים- statement- מימרא
challenge- קושיא- question- שאלה- תירוץ- answer- תירוץ- ראייה- proof-

◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment
 O מעשה- story

מקרא- key:

Talmud Navigator

ברכות-תפלת השחר		מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא															
	כיון שראה אותם התחיל לבכות.	[רבי יוחנן בן זכאי]													כה:
	נר ישראל, עמוד הימיני, פטיש החזק, מפני מה אתה בוכה?	אמרו לו תלמידיו:													כה:
	אילו לפני מלך בשר ודם היו מוליכין אותי, שהיום כאן ומחר בקבר, שאם כועס עלי - אין כעסו כעס עולם, ואם אוסרני - אין איסורו איסור עולם, ואם ממתני - אין מיתתו מיתת עולם, ואני יכול לפייסו בדברים ולשחדו בממון - אף על פי כן הייתי בוכה ועכשיו שמוליכים אותי לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים, שאם כועס עלי - כעסו כעס עולם, ואם אוסרני - איסורו איסור עולם, ואם ממתני - מיתתו מיתת עולם, ואני יכול לפייסו בדברים ולא לשחדו בממון ולא עוד, אלא שיש לפני שני דרכים, אחת של גן עדן ואחת של גיהנם, ואני יודע באיזו מוליכים אותי - ולא אבכה?	אמר להם: [רבי יוחנן בן זכאי]													כה:
	רבינו, ברכנו	אמרו לו: [תלמידיו]													כה:
	יהי רצון שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם.	אמר להם: [רבי יוחנן בן זכאי]													כה:
	עד כאן?	אמרו לו תלמידיו:													כה:
	אמר להם: ולוא; תדעו, כשאדם עובר עבירה אומר: שלא יראני אדם.	אמר להם: [רבי יוחנן בן זכאי]													כה:
	בשעת פטירתו, אמר להם: פנו כלים מפני הטומאה, והכינו כסא לחזקיהו מלך יהודה שבא.	[רבי יוחנן בן זכאי]													כה:
	בכל יום ויום מתפלל אדם שמנה עשרה.	רבי גמליאל:													מ
	מעין שמונה עשרה.	רבי יהושע:													כה:
	אם שגורה תפלתו בפיו - מתפלל שמונה עשרה, ואם לאו - מעין שמונה עשרה.	רבי עקיבא:													כה:
	העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים.	רבי אליעזר:													כה:
	ההולך במקום סכנה מתפלל תפלה קצרה, ואומר: הושע ה' את עמך את שארית ישראל, בכל פרשת העבור יהיו צרכיהם לפניך, ברוך אתה ה' שומע תפלה.	רבי יהושע:													כה:
	היה רוכב על החמור - ירד ויתפלל, ואם אינו יכול לירד - יחזיר את פניו, ואם אינו יכול להחזיר את פניו - יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים.														כה:
	היה מהלך בספינה או באסדה - יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים.														כה:
	הני שמונה עשרה כנגד מלך כנגד שמונה עשרה אזכרות שאמר דוד (תהלים כ"ט) בהבו לה' בני אלים.	רבי הלל בריה דרבי שמואל בר נחמני:													כה:
	כנגד שמונה עשרה אזכרות שבקריאת שמע.	רבי יוסף:													כה:
	כנגד שמונה עשרה חוליות שבשדרה.	רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי:													כה:
	המתפלל צריך שיכירע עד שיתפקקו כל חוליות שבשדרה	אמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי:													כה:
	עד כדי שיראה איסר כנגד לבו	עולא:													כה:
	כיון שנענע ראשו שוב אינו צריך.	רבי חנינא													כה:
	והוא - דמצער נפשיה ומחזי כמאן דכרע.	רבא:													כה:
	הני תמני סרי, תשסרי הויין														כה:
	ברכת המינים ביבנה תקנוה.	רבי לוי:													כה:
	כנגד מי תקנוה?														כה:
	לרבי הלל בריה דרבי שמואל בר נחמני - כנגד (תהלים כ"ט) אל הכבוד הרעים, לרב יוסף - כנגד אחד שבקריאת שמע לרבי תנחום	רבי לוי:													כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כנגד חוליא קטנה שבשדרה.	רבי יהושע בן לוי:										◊	כת:
שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה.	תנו רבנן:										■	כת:
כלום יש אדם שיודע לתקן ברכת המינים?	אמר להם רבן גמליאל לחכמים:										○	כת:
עמד שמואל הקטן ותקנה	[שמואל הקטן]										○	כת:
לשנה אחרת שכחה והשקיף בה שתיים ושלוש שעות ולא העלוהו.	[שמואל הקטן]										○	כת:
אמאי לא העלוהו?											⚡	כת:
טעה בכל הברכות כלן - אין מעלין אותו, בברכת המינים - מעלין אותו, היישנין שמא מין הוא	והאמר רב יהודה אמר רב:										⚡	כת:
שאני שמואל הקטן, דאיהו תקנה.											!	כת:
וניחוש דלמא הדר ביה											⚡	כת:
גמירי: טבא לא הוי בישא.	אבוי:										!	כת:
ולא?											⚡	כת:
והכתיב (יחזקאל י"ח) ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול											⚡	כת:
ההוא רשע מעיקרו, אבל צדיק מעיקרו - לא.											!	כת:
ולא?											⚡	כת:
אל תאמין בעצמך עד יום מותך, שהרי יוחנן כהן גדול שמש בכהונה גדולה שמנים שנה ולבסוף נעשה צדוק?	והא תנן:										⚡	כת:
הוא ינאי הוא יוחנן.	אבוי:										⚡	כת:
ינאי לחוד ויוחנן לחוד, ינאי - רשע מעיקרו, ויוחנן - צדיק מעיקרו.	רבא:										⚡	כת:
הניחא לאבוי, אלא לרבא קשיא											⚡	כת:
צדיק מעיקרו נמי, דלמא הדר ביה.	אמר לך רבא:										!	כת:
אי הכי, אמאי לא אסקוהו?											⚡	כת:
שאני שמואל הקטן דאתחיל בה.											!	כת:
לא שנו אלא שלא התחיל בה, אבל התחיל בה - גומרה.	דאמר רב יהודה אמר רב, ואיתימא רבי יהושע בן לוי:										!	כת:
הני שבע דשבתא כנגד מי?											^	כת:
כנגד שבעה קולות שאמר דוד על המים.	רבי חלפתא בן שאול:										!	כת:
הני תשע דראש השנה כנגד מי?											^	כת:
כנגד תשעה אזכרות שאמרה חנה בתפלתה	רבי יצחק דמן קרטיגנין:										!	כת:
בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה.	דאמר מר:										!	כת:
הני עשרים וארבע דתעניתא כנגד מי?											^	כת:

disputants- חולקים ♦ **statement- מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review**
 < **מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment**
story- מעשה O **answer- תירוץ!**
proof- ראיה ■

מקרא- key:

Talmud Navigator

ברכות-תפלת השחר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כנגד עשרים וארבע רגנות שאמר שלמה בשעה שהכניס ארון לבית קדשי הקדשים.	רבי חלבו:										!	◇
אי הכי, כל יומא נמי נמרינהו											?	
אימת אמרינהו שלמה - ביומא דרחמי, אגן נמי ביומא דרחמי אמרי להו.											!	◇
מעין שמנה עשרה.	רבי יהושע:											■
מאי מעין שמנה עשרה?												^
מעין כל ברכה וברכה	רב:											!
הבינו ה' אלהינו לדעת דרכיך, ומול את לבבנו ליראתך, ותסלח לנו להיות גאולים, ורחקנו ממכאובינו, ודשנו בנאות ארצך, ונפוצותינו מארבע תקבין, והתועים על דעתך ישפטו, ועל הרשעים תניף ידך, וישמחו צדיקים בבנין עירך ובתקון היכלך ובצמיחת קרן לדוד עבדך ובעריכת נר לבן ישי משיחך, טרם נקרא אתה תענה. ברוך אתה ה' שומע תפלה.	שמואל:											!
לייט עלה אביי אמאן דמצלי הבינו.	[אביי]											■
כל השנה כולה מתפלל אדם הבינו, חוץ ממוצאי שבת ומוצאי ימים טובים, מפני שצריך לומר הבדלה בחונן הדעת.	רב נחמן אמר שמואל:											■
ונימרה ברכה רביעית בפני עצמה	מתקף לה רבה בר שמואל:											?
אומרה ברכה רביעית בפני עצמה	מי לא תנן, רבי עקיבא:										!	◇
בהודאה	רבי אליעזר:										!	◇
אטו כל השנה כולה מי עבדינן כרבי עקיבא, דהשתא נמי נעביד?												!
כל השנה כולה מאי טעמא לא עבדינן כרבי עקיבא - תמני סרי תקון, תשסרי לא תקון												?
הכא נמי - שבע תקון, תמני לא תקון.												!
ונכללה מכלל הבינו ה' אלהינו המבדיל בין קדש לחול	מתקף לה מר זוטרא:											?
קשיא.												■
כל השנה כולה מתפלל אדם הבינו חוץ מימות הגשמים, מפני שצריך לומר שאלה בברכת השנים.	רב ביבי בר אביי:											■
ונכללה מכלל דשנו בנאות ארצך ותן טל ומטף	מתקף לה מר זוטרא:											?
אתי לאטרודי.												!
אי הכי, הבדלה בחונן הדעת נמי אתי לאטרודי?												?
התם כיון דאתאי בתחלת צלותא - לא מטריד, הכא כיון דאתאי באמצע צלותא - מטריד.	אמרי:											!
ונימרה בשומע תפלה	מתקף לה רב אשי:											?
טעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים - מחזירין אותו, שאלה בברכת השנים - אין מחזירין אותו, מפני שיכול לאומרה בשומע תפלה, והבדלה בחונן הדעת - אין מחזירין אותו, מפני שיכול לאומרה על	דאמר רבי תנחום אמר רב אסי:											!
טעה שאני.												!
טעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים - מחזירין אותו, שאלה בברכת השנים - אין מחזירין אותו, מפני שיכול לאומרה בשומע תפלה, והבדלה בחונן הדעת - אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה על	גופא, אמר רבי תנחום אמר רב אסי:											■
טעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים - מחזירין אותו, שאלה בברכת השנים - מחזירין אותו, והבדלה בחונן הדעת - אין מחזירין אותו, מפני שיכול לאומרה על הכוס	מיתיבי:											?
לא קשיא: הא ביחיד, הא בצבור.												!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בצבור מאי טעמא לא - משום דשמעה משליח צבור, אי הכי, האי מפני שיכול לאומרה בשומע תפלה - מפני ששומע משליח צבור מיבעי ליה											ז	כט:	
אלא, אידי ואידי ביחיד, ולא קשיא: הא - דאדכר קודם שומע תפלה, הא - דאדכר בתר שומע תפלה.											!	◇	כט:
טעה ולא הזכיר של ראש חדש בעבודה - חוזר לעבודה, נזכר בהודאה - חוזר לעבודה, כשים שלום - חוזר לעבודה, ואם סיים - חוזר לראש.	רבי תנחום אמר רב אסי אמר רבי יהושע בן לוי:										■	◇	כט:
הא דאמרן סיים חוזר לראש - לא אמרן אלא שקער רגליו, אבל לא עקר רגליו - חוזר לעבודה.	אמר רב פפא בריה דרב אחא בר אדא:										■	◇	כט:
מנא לך הא?	אמר ליה: [רבי תנחום]										^		כט:
מאבא מרי שמיעי לי, ואבא מרי מרב.	אמר ליה: [רב פפא]										!		כט:
הא דאמרן עקר רגליו חוזר לראש - לא אמרן אלא שאינו רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו, אבל רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו - חוזר לעבודה.	רב נחמן בר יצחק:										■	◇	כט:
הא דאמרן כי לא עקר רגליו חוזר לעבודה - לא אמרן אלא שרגיל לומר תחנונים אחר תפלתו, אבל אם אינו רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו - חוזר לראש.	איכא דאמרי, אמר רב נחמן בר יצחק:										■	◇	כט:
העושה תפלתו קבע וכו'	רבי אליעזר										■	<	כט:
מאי קבע?											^		כט:
כל שתפלתו דומה עליו כמשוי	רבי יעקב בר אידי אמר רבי אושעיא:										!	◇	כט:
כל מי שאינו אומרה בלשון תחנונים	רבנן:										!	◇	כט:
כל שאינו יכול לחדש בה דבר.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:										!	◇	כט:
אנא יכילנא להדושי בה מילתא, ומספינא דלמא מטרידנא.	רבי זירא:										○		כט:
כל שאין מתפלל עם דמדומי חמה	אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו:										!	◇	כט:
מצוה להתפלל עם דמדומי חמה	דאמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:										!	◇	כט:
מאי קראה - (תהלים ע"ב) ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים.	ואמר רבי זירא:										■	◇	כט:
לייטי עלה במערבא אמאן דמצלי עם דמדומי חמה	[במערבא]										■	◇	כט:
מאי טעמא?											ז		כט:
דלמא מיטרפא ליה שעתא.											!	◇	כט:
המהלך במקום סכנה מתפלל תפלה קצרה וכו' בכל פרשת העבור.	רבי יהושע:										■	<	כט:
מאי פרשת העבור?											^		כט:
אפילו בשעה שאתה מתמלא עליהם עברה כאשה עוברה - יהיו כל צרכיהם לפניך.	רב חסדא אמר מר עוקבא:										!	◇	כט:
אפילו בשעה שהם עוברים על דברי תורה - יהיו כל צרכיהם לפניך.	איכא דאמרי, אמר רב חסדא אמר מר עוקבא:										!	◇	כט:
המהלך במקום גדודי חיה ולסטים מתפלל תפלה קצרה.	תנו רבנן:										■	◇	כט:
ואיזה היא תפלה קצרה?											^		כט:
עשה רצונך בשמים ממעל, ותן נחת רוח ליראיך מתחת, והטוב בעיניך עשה, ברוך אתה ה' שומע תפלה.	רבי אליעזר:										!	◇	כט:
שמע שועת עמך ישראל ועשה מהרה בקשתם, ברוך אתה ה' שומע תפלה.	רבי יהושע:										!	◇	כט:
שמע צעקת עמך ישראל ועשה מהרה בקשתם, ברוך אתה ה' שומע תפלה.	רבי אליעזר ברבי צדוק:										!	◇	כט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
צרכי עמך ישראל מרובין ודעתם קצרה, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתתן לכל אחד ואחד כדי פרנסתו ולכל גויה וגויה די מחסורה, ברוך אתה ה' שומע תפלה.	אחרים:										!	◇	כט:	
הלכה כאחרים.	רב הונא:										■	◇	כט:	
אמר ליה אליהו לרב יהודה אחוה דרב סלא חסידא: לא תרתח ולא תחטי, לא תרוי ולא תחטי, וכשאתה יוצא לדרך - המלך בקונך וצא.	[אליהו]											■	◇	כט:
מאי המלך בקונך וצא?											^		כט:	
זו תפלת הדרך.	רבי יעקב אמר רב חסדא:										!	◇	כט:	
כל היוצא לדרך צריך להתפלל תפלת הדרך.	ואמר רבי יעקב אמר רב חסדא:										■		כט:	
מאי תפלת הדרך?											^		כט:	
יהי רצון מלפניך ה' אלהי שתוליכני לשלום ותצעידני לשלום ותסמכני לשלום, ותצילני מכף כל אויב ואורב בדרך, ותשלח ברכה במעשי ידי, ותתנני לחן לחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי, ברוך אתה ה' שומע תפלה.											!	◇	כט:	
לעולם לישתף אינש נפשיה בהדי צבורא.	אביי:										■	◇	כט:	
היכי נימא?											^		ל.	
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתוליכנו לשלום וכו'.											!	◇	ל.	